

СМРТ ФАШИЗМУ - СЛОБОДА НАРОДУ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

№ N.R.M.

ЛИСТ

РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно, и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 1-470880 — Текући рачун продајног одељења 1-670880

Субота, 8 јануар 1949

БЕОГРАД

БРОЈ 3

ГОД. V

Цена овом броју је 3.— дин. — Претплата за целу 1949 годину износи 350.— дин. — Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефон: Редакција 28-838, Администрација 27-595, Продајно одељење 22-619, Радувањство 26-276, Експедиција 21-251.

8.

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о изменама и допунама Закона о општој државној контроли који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 30 децембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТОЈ ДРЖАВНОЈ КОНТРОЛИ

У Закон о општој државној контроли од 1 априла 1946 године учосе се измене и допуне, тако да пречишћени текст тог закона гласи:

ЗАКОН О ДРЖАВНОЈ КОНТРОЛИ

Члан 1

Установљава се државна контрола у циљу вршења контроле над радом органа Владе ФНРЈ, влада народних република, народних одбора, државних и задружних установа и предузећа као и свих других установа и предузећа над којима држава врши контролу на основу закона.

Органи државне контроле дужни су да извршују своје контролне задатке утврђују стварно стање и да на тај начин помажу да се побољша рад органа државне управе за остваривање одлука владе.

Члан 2

Највиши руководећи орган државне контроле у Федеративној Народној Републици Југославији јесте Комисија државне контроле ФНРЈ (досадашња Савезна контролна комисија). На челу Комисије државне контроле ФНРЈ стоји члан Владе као Претседник. Чланове Комисије државне контроле ФНРЈ именује Претседник Владе ФНРЈ на предлог Претседника Комисије државне контроле ФНРЈ.

Комисија државне контроле ФНРЈ је савезно републички орган Владе ФНРЈ.

Комисија државне контроле ФНРЈ врши своју контролу непосредно или преко органа државне контроле народних република.

Члан 3

Највиши орган државне контроле у народним републикама јесте комисија државне контроле народне републике, на челу које стоји члан владе народне републике као претседник.

Чланове комисије државне контроле народне републике именује претседник владе народне републике

на предлог претседника комисије државне контроле народне републике уз сагласност Претседника Комисије државне контроле ФНРЈ.

Решења о службеничким односима руководних службеника комисија државне контроле народних република доносе се уз сагласност Претседника Комисије државне контроле ФНРЈ.

Члан 4

Комисија државне контроле ФНРЈ врши:

а) контролу извршења прописа и решења Владе ФНРЈ, влада народних република, као и осталих виших органа државне управе;

б) контролу над евиденцијом и утрошком државних финансиских средстава и над евиденцијом и расходовањем материјалних добара која се налазе под управљањем и на располагању државних надлештава, установа и предузећа и задружних и друштвених организација, установа и предузећа;

в) контролу остваривања демократских права грађана ФНРЈ.

Члан 5

Комисија државне контроле ФНРЈ има право:

а) да прегледа и расматра унутрашњу организацију, администрацију, евиденцију, новчане и друге књиге и целокупно пословање свих државних надлештава, установа и предузећа и задружних установа и предузећа, да прегледа материјално-финансијско пословање друштвених организација и да при вршењу контроле испитује службена и приватна лица;

б) да тражи од министарстава, комитета и других органа државне управе, установа, предузећа и организација извештаје, објашњења, податке и други материјал потребан за вршење контроле или обавештавања;

в) да у случају кршења или неспровођења одлука Владе и њених органа упозорава одговорне руководиоце надлештава, установа, предузећа и организација на штетне појаве и да предлага мере за њихово отклањање, као и да доноси решења о спровођењу мера контроле;

г) да привремено обуставља акта и радње за које се утврди да су противни законима, уредбама, правилницима, упутствима и решењима органа власти и органа државне управе; као и незаконите и неправилне исплате и трошења;

д) да у случају утврђења дисциплинске повреде тражи покретање дисциплинског поступка против одговорних службеника, а у случају опасности од даље штете по интересе службе и државне имовине доноси решење о њиховом привременом уклањању са посла;

ђ) да изјављује жалбе против пресуда и решења дисциплинског суда првог степена надлежном дисциплинском суду другог степена и да тражи и обнову дисциплинског поступка против правоснажних пресуда дисциплинских судова у оним случајевима

када је дала предлог за покретање дисциплинског поступка;

е) да изриче казне за дисциплинске неуредности као и казне за прекршаје предвиђене посебним законима, уредбама, одлукама и другим прописима, без обзира да ли је тим прописима одређена надлежност и других органа;

ж) да у случају када се ради о кривичном делу даје предлог Јавном тужиоцу за покретање кривичног поступка, и

з) да по истом основу као и старешине надлежне за постављање службеника ставља новчане забране на плату службеним лицима која су својим неправилним радом нанела штету држави.

Члан 6

Дужности из члана 4 овог закона и права из члана 5 овог закона односе се и на комисије државне контроле народних република у односу на органе владе народне републике и народних одбора, а у односу на савезна надлештва, установе и предузећа односе се само уколико их за то овласти Комисија државне контроле ФНРЈ.

Члан 7

Органи државне контроле морају имати за вршење контроле писмено пуномоћје које садржи обим овлашћења за вршење контроле, а које им издаје комисија државне контроле у чије се име врши контрола.

Уредбама Владе ФНРЈ и влада народних република о организацији и надлежности комисија државне контроле одређиће се органи државне контроле из претходног става.

Члан 8

У случајевима предузимања мера из члана 5 под тач. в), г), д), е) и з) овог закона контролни орган који предузима те мере мора о њима писмено обавестити надлежну комисију државне контроле и надлежни орган државне управе према чијим се органима односно службеницима примењују те мере.

Претседник Комисије државне контроле ФНРЈ прописаће правилником на основу општих прописа поступак о стављању забрана на плату и о новчаним казнама које изричу органи државне контроле.

Члан 9

Руководилац надлештва, установе и предузећа, као и поједина лица над чијим се радом врши контрола, могу комисији државне контроле у чије се име врши контрола подносити приговор против решења и поступка органа који врше контролу.

Члан 10

Против решења о забранама на плату и новчаним казнама које доносе органи државне контроле има места жалби.

Жалба се подноси у року од осам дана од пријема решења комисији државне контроле у чије се име контрола врши.

Члан 11

Сваки грађанин ФНРЈ има право да органима државне контроле подноси претставке и притужбе на рад и поступке било ког надлештва, установе, предузећа или службених лица, као и да ставља предлог за побољшање њиховог рада.

Члан 12

Ближе одредбе о организацији и надлежности државне контроле прописују уредбом Влада ФНРЈ на предлог Претседника Комисије државне контроле ФНРЈ односно владе народних република на предлог претседника комисије државне контроле народне републике.

Члан 13

Контролни органи Главног извршног одбора Народне скупштине АП Војводине, Извршног одбора Обласног народног одбора АКМО и народних одбора налазе се под општим руководством комисије државне контроле народне републике.

Члан 14

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У. бр. 31

5 јануара 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

9.

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези са чланом 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о саглашавању прописа о прекршцима из савезних закона са Основним законом о прекршцима који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 30 децембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О САГЛАШАВАЊУ ПРОПИСА О ПРЕКРШАЈИМА
ИЗ САВЕЗНИХ ЗАКОНА СА ОСНОВНИМ
ЗАКОНОМ О ПРЕКРШАЈИМА

Члан 1

У члану 22 става 2 тачка 3 Закона о ученицима у привреди („Службени лист ФНРЈ“ бр. 28/46) брише се одредба слова а).

Одредбе слова б) и в) исте тачке постају одредбе под словом а) односно б).

Члан 2

Члан 26 Закона о ученицима у привреди мења се и гласи:

„За повреду прописа чланова 5, 7, 9, 12, 15 и 20 овог закона, уколико радња не претставља кривично дело, казниће се последица односно стручни пословођа а у државним и задружним предузећима, установама и организацијама одговорни руководилац, једном од ових казни“

1) опоменом;

2) укором;

3) новчаном казном до 10.000 динара.

За повреду прописа члана 6 и 17 овог закона казниће се учинилац прекршаја једном од напред наведених казни.

дених казни, или поправним радом или лишењем слободе до тридесет дана.

Новчане казне иду у корист савезног буџета.

Административно-казнени поступак воде и казне изричу извршни одбори средњих односно градских (реонских) народних одбора по прописима Основног закона о прекршајима."

Члан 3

Став 3 члана 9 Закона о валоризацији („Службени лист ФНРЈ“ бр. 67/46) мења се и гласи:
„3) Новчане казне иду у корист савезног буџета."

Члан 4

Став 3 члана 15 Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизни закон) („Службени лист ФНРЈ“ бр. 86/46) брише се.

Члан 5

У члану 16 Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизни закон) брише се у последњој реченици става 1 речи „и условно“.

Став 3 истог члана мења се и гласи:

„3) Ако кажњени не плати новчану казну у одређеном року, ова ће се заменити казном поправног рада, односно казном лишења слободе по прописима члана 32 става 4 и 5 Основног закона о прекршајима“.

Став 5 истог члана брише се.

Члан 6

У члану 22 Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизни закон) брише се последња реченица става 1.

Члан 7

Члан 23 Закона о регулисању платног промета са иностранством (Девизни закон) мења се и гласи:

„Новчане казне и ствари и вредности конфисковане по члану 16 и 22 овог закона иду у корист савезног буџета.“

Члан 8

Члан 36 Закона о једнообразном рачуноводству („Службени лист ФНРЈ“ бр. 94/46) мења се и гласи:

„Новчане казне за прекршај предвиђене у члану 34 став 1 и члану 35 овог закона изриче надлежни надзорни орган, а казну за кривично дело из члана 34 став 2 изриче надлежни средњи суд на чијој се територији налази седиште предузећа.“

Новчане казне иду у корист савезног буџета.

У решењу о прекршају одређује се и рок плаћања новчане казне који не може бити краћи од три ни дужи од четрнаест дана рачунајући од дана правоснажности решења о прекршају.

Правоснажна решења о новчаним казнама по овом закону извршује финансиски орган надлежан за разматрање предлога финансиског плана предузећа, односно код којег предузеће плаћа порез на доходак.

Ако кажњени не плати новчану казну у одређеном року, ова ће се заменити казном поправног рада, односно казном лишења слободе по прописима члана 32 став 4 и 5 Основног закона о прекршајима."

Члан 9

Став 1 члана 37 Закона о једнообразном рачуноводству брише се.

Члан 10

У члану 41 и 42 Закона о порезима („Службени лист ФНРЈ“ бр. 105/46), као и у осталим прописима донесеним на основу тог закона где се помињу „пореске неуредности“ замењује се овај израз изразом „порески прекршаји“.

Члан 11

Став 3 члана 42 Закона о порезима, као и остали прописи донесени на основу тог закона којима је одређена надлежност дисциплинског суда за изрицање казни за пореске прекршаје државних службеника, престају да важе.

Члан 12

Члан 43 Закона о порезима мења се и гласи:

„За вођење административно-казненог поступка по пореским прекршајима надлежан је извршни одбор средњег односно градског (реонског) народног одбора.“

Исто тако, за вођење административно-казненог поступка по прекршајима предвиђеним осталим прописима донесеним на основу Закона о порезима, надлежни су извршни одбори средњих односно градских (реонских) народних одбора уместо органа чија је надлежност одређена поменути прописима."

Члан 13

Став 1 члана 32 Општег закона о заштити шума од пожара („Службени лист ФНРЈ“ бр. 29/47) мења се и гласи:

„Административно-казнени поступак за прекршаје из члана 27 и 28 овог закона води извршни одбор средњег односно градског (реонског) народног одбора.“

Члан 14

Став 3 члана 44 Општег закона о шумама („Службени лист ФНРЈ“ бр. 106/47) мења се и гласи:

„Изречене новчане казне по овим прекршајима иду у корист буџета народне републике.“

Члан 15

У савезним законима и другим прописима у којима је за прекршаје прописана казна принудног рада без лишења слободе, сматра се од дана ступања на снагу Основног закона о прекршајима да је прописана казна поправног рада у истом трајању, али највише до три месеца.

Члан 16

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У. бр. 27

5 јануара 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

10.

На основу члана 74 тачка 6 Устава, а у вези члана 4 тачка 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о изменама и допунама Закона о обавезној служби медицинског особља који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 30 децембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
ОБАВЕЗНОЈ СЛУЖБИ МЕДИЦИНСКОГ
ОСОБЉА

Члан 1

Иза члана 1 додаје се нов члан 1^а који гласи:
„Као медицинско особље у смислу овог закона сматрају се: медицински лаборант, болничар, медицински хигијеничар, масер, дечија неговатељица, бабица, медицински техничар, медицинска сестра (помоћник), старија медицинска сестра (помоћник), зубни техничар, зубар, лекар, лекар специјалиста, лекар примаријус, здравствени референт, здравствени саветник, виши здравствени саветник, апотекарски лаборант, фармацевтски помоћник, фармацевт, фармацевтски саветник, као и апсолвенти медицинског и фармацевтског факултета који не положе дипломске испите у року од године дана по истеку последњег семестра студија.”

Члан 2

Став 3 члана 2 мења се и гласи:
„Обавезна служба траје три године.”

Члан 3

У члану 8 прва реченица мења се и гласи:
„Лице које подлежи обавезној служби по овом закону казниће се поправним радом до две године.”

Члан 4

У члану 9 став 2 се брише.

Члан 5

Иза члана 10 додаје се нов члан 10^а који гласи:
„Лицу против кога је покренут поступак за дело из претходних чланова забрањује се вршење приватне праксе док поступак траје.

Лицу које је осуђено за дело из претходних чланова овог закона може се одузети право на вршење приватне праксе за време од једне до пет година.”

Члан 6

Члан 11 мења се и гласи:
„У циљу извршења овог закона и правилног распореда медицинског особља, све медицинско особље дужно је регистровати се, и то:

а) до 31 марта 1949 године особље које је завршило школовање до 15 јануара 1949 године, као и апсолвенти медицинског и фармацевтског факултета којима рок за завршетак школовања, одређен у члану 1^а овог закона, истекне до 15 јануара 1949 године;

б) у року од месец дана по завршеном школовању особље које школовање заврши после 15 јануара 1949 године, као и апсолвенти медицинског и фармацевтског факултета којима рок за завршетак школовања, одређен у члану 1^а овог закона, истекне после 15 јануара 1949 године.

Регистрација средњег и нижег медицинског особља врши се код министарства народног здравља народних република, а осталог медицинског особља код Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Лица југословенског држављанства која се сматрају као медицинско особље у смислу овог закона, а која се по његовом ступању на снагу врате из иностранства и настане у Федеративној Народној Републици Југославији, дужна су да се у року од три месеца по повратку региструју код Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ.

Лица из претходних ставова која се у одређеном року не региструју, казниће се за прекршај новчано до 10.000 динара.”

Члан 7

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

У. бр. 30

5 јануара 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

11.

УКАЗ

На основу члана 74 тачке 16 Устава ФНРЈ, на предлог Владе Федеративне Народне Републике Југославије, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

проглашује

Фабрику стакла у Аранђеловцу за предузеће општедржавног значаја.

Влада ФНРЈ извршиће овај указ.

У. бр. 24

4 јануара 1948 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др Иван Рибар, с. р.

12.

На основу члана 94 Закона о државним службеницима, Влада ФНРЈ, на предлог Министра иностраних послова, доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАРИЈОЈ СТРУЦИ

Члан 1

У Уредби о дипломатско-конзуларној струци од 23 јула 1947 године, члан 2 мења се и гласи:

„У дипломатско-конзуларној струци постоје ова званија: аташе, трећи секретар, други секретар, први

секретар, саветник II класе, саветник I класе, помоћени министар, амбасадор”,

Члан 2

У члану 8, став 1 мења се и гласи:
„У дипломатско-конзуларној струци приправничка служба постоји за звање аташеа“.

Члан 3

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

31 децембра 1948 године
Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар иностраних послова,
Едвард Кардељ, с. р.

13.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде и у вези чл. 4 ст. 1 Закона о социјалном осигурању радника, намештеника и службеника, Влада ФНРЈ, на предлог Министра финансија ФНРЈ и Министра рада ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ВИСИНИ ДОПРИНОСА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ И ОСТАЛИХ СОЦИЈАЛНИХ ДОПРИНОСА РАДНИКА, НАМЕШТЕНИКА И СЛУЖБЕНИКА

Члан 1

У чл. 1 Уредбе о висини доприноса за социјално осигурање и осталих социјалних доприноса радника, намештеника и службеника од 21 децембра 1946 године („Службени лист ФНРЈ“ бр. 105/46), у другом реду одоздо, уместо „28%“ ставља се „27,5%“.

Члан 2

У чл. 2 уводне реченице, у трећем реду одозго, уместо „7,3%“ ставља се „6,8%“.

Тачка 2 под б) „за службу посредовања рада 1%“ мења се и гласи: „за службу укључивања радне снаге у привреду 0,5%“.

Збир под б) мења се од „7,3%“ на „6,8%“.

Члан 3

У чл. 3 тачка 3 под а) „за службу посредовања рада 0,5%“ изоставља се у целости, тачка 4 постаје тачка 3, а збир под а) мења се од „7,3%“ на „6,8%“.

Члан 4

Из чл. 3 додаје се нов члан 3а који гласи:
„За техничко особље запослено код државних надлештава и установа (шофери, чистачице, ложачи, куварице у болницама и домовима и сл.) чије се припадности исплаћују на терет предрачуна тих установа и надлештава плаћаће се Државном заводу за социјално осигурање 6,8% од укупне зараде осигу-

раних лица. Односне државне установе и надлештва ћеће за наведено техничко особље плаћати послодавачки део доприноса за социјално осигурање и за остале социјалне доприносе у висини од 20,7% од зараде тих осигураника наведених у чл. 3 под б) ове уредбе.“

Члан 5

Иза новог чл. 3а додаје се нов члан 3б који гласи:

„Техничко особље запослено код државних надлештава и установа чије се припадности исплаћују на терет предрачуна тих надлештава и установа ужива сва права по Закону о социјалном осигурању радника, намештеника и службеника без обзира што надлештва и установе код којих су запослени не снесу послодавачки део доприноса за социјално осигурање и за остале социјалне доприносе“.

Члан 6

У чл. 4 ст. 1 мења се и гласи:

„Део допринос наведен у чл. 1 и чл. 3 под а) ове уредбе (27,5% односно 6,8%) Државном заводу за социјално осигурање плаћа послодавац, с тим да део доприноса који под чл. 3 под а) и по чл. 3а ове уредбе сноси осигураник, наплати одбитком од осигураникове зараде кад ову исплаћује“.

Члан 7

Чл. 7 мења се и гласи:

„Прописи ове уредбе примењиваће се од 1 јануара 1949 године.“

Члан 8

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

31 децембра 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић с. р.

Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.

14.

На основу чл. 2 Уредбе о установљивању нових група послова и платних разреда у постојећим уредбама о платама радника и ученика у привреди и о одређивању специјалних додатака за обављање напоритих послова од 22 октобра 1948 године, на предлог Претседника Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ и Министра рада ФНРЈ, прописујем

ПРАВИЛНИК

О СПЕЦИЈАЛНИМ ДОДАЦИМА РАДНИЦИМА ЗАПОСЛЕНИМ У ЗДРАВСТВЕНИМ УСТАНОВАМА

Члан 1

За раднике, који се налазе у радном односу са здравственим установама, и обављају нарочите по-

слове под тешким или по живот опасним околностима, припада специјални додатак по прописима овог правилника.

Члан 2

Као рад (служба), који се врши под опасним околностима по живот, сматра се нарочито рад: са претежно заразним материјалом или са хемиско-отровним материјалом у клиничко-дијагностичким лабораторијумама института, завода, установа стационарног и амбулантно-поликлиничког типа и установа за заштиту мајки и деце; у санитарно-хемиским и бактериолошким лабораторијумама института, завода, санитарно-епидемиолошких станица и осталих санитарних и епидемиолошких установа; на заразним одељењима и отсецима општих болница, поликлиника и амбуланата; на одељењима и отсецима за туберкулозу и коштано-зглобну туберкулозу општих болница и на антитуберкулозним диспансерима, институтима за туберкулозу, дневним и ноћним санаторијумима за туберкулозу; у болницама: заразним, за туберкулозу плућа коштано-зглобну туберкулозу и за душевне болести; у сфери радиум зрака; на дезинфекцији и дезинсекцији са отровним материјалом; код хемиских анализа (испитивања), на контроли лекова, серума и вакцина, као и код испитивања штеточина код животињских намирница у институтима и заводима; у просектурама и институтима за судску медицину; у перионицама здравствених установа.

Члан 3

Као рад (служба) који је скопчан са нарочитим напорима, сматра се рад: у болницама за коштано-зглобну туберкулозу и одељењима за коштано-зглобну туберкулозу општих болница; у перионицама без техничког уређаја здравствених установа; и код сузбијања и спречавања епидемија и асанације на терену.

Члан 4

Специјални додаци по овом правилнику припадају у месечним износима, и то:

I. — Радницима, који перу посуђе употребљавано за рад:

а) са претежно заразним материјалом или хемиско-отровним материјалом у клиничко-дијагностичким лабораторијумама института и завода, установа стационарног и амбулантно-поликлиничког типа и установа за заштиту мајки и деце; за хемиске анализе у санитарно-хемиским лабораторијумама санитарних и епидемиолошких установа и завода за испитивање и контролу лекова до 500 динара.

б) за справљање и биолошко испитивање серума и вакцина до 800 динара.

II. — За раднике (чистачице, чуваре животиња и др.), када раде на заразним одељењима односно отсецима општих болница поликлиника и амбуланата, на одељењима за туберкулозу плућа општих болница и антитуберкулозним диспансерима, у болницама за заразне болести, за туберкулозу плућа; у институтима за туберкулозу, дневним и ноћним санаторијумима за туберкулозу; у антитуберкулозним диспансерима и бактериолошким лабораторијумама института, завода, санитарно-епидемиолошких станицама; просектурама и институтима за судску медицину до 800 динара.

III. — За раднике, када раде у сфери радиум зрака до 1.400 динара.

IV. — За бербере, када раде у заразним болницама и болницама за туберкулозу плућа; на заразним одељењима односно отсецима општих болница, на одељењима за туберкулозу плућа општих болница; у инсти-

тутима за туберкулозу; дневним и ноћним санаторијумима за туберкулозу до 1.200 динара.

V. — За праће у перионицама заразних болница и болницама за туберкулозу плућа; на заразним одељењима односно отсецима општих болница, на одељењима за туберкулозу плућа општих болница и антитуберкулозним диспансерима; у институтима за туберкулозу, дневним и ноћним санаторијумима за туберкулозу, и то:

а) када раде са техничким уређајима до 800 динара.

б) када раде без техничких уређаја до 1.200 динара.

VI. — За раднике, када раде на дезинфекцији и дезинсекцији до 800 динара.

VII. — За шофере и друге раднике:

а) када врше против-епидемијску службу при градским и среским санитарним инспекцијама и превозе заразне болеснике до 500 динара.

б) када се привремено упућују у места где се појавила епидемија, за све време док епидемија траје до 1.200 динара.

VIII. — За квалификоване, полуквалификоване и друге раднике, који раде на заразним одељењима односно отсецима општих болница, одељењима за туберкулозу плућа општих болница, у заразним болницама и болницама за туберкулозу плућа — а налазе се редовно у сталном додиру са болесницима или са зараженим предметима до 500 динара.

IX. — За раднике запослене на раду, који тражи нарочите напоре, и то:

а) на свакодневном и сталном изношењу непокретних болесника са спратова на терасе у приземље односно напоље у болницама за коштано-зглобну туберкулозу и одељењима за коштано-зглобну туберкулозу општих болница и на припремању блатних купки у бањама до 500 динара.

б) на прању веша без техничког уређаја (ручно прање), у здравственим установама, у колико не имају додатак из тач. V. — овог правилника до 800 динара.

в) код учествовања на радовима на терену код сузбијања епидемија и на асанацији у колико се не прима посебан теренски додатак за вршење ове службе до 800 динара.

Члан 5

Одлуку о одобрењу специјалног додатка доноси надлежни старешина по претходној сагласности са Претседником Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ односно министра народног здравља народне републике. Висина овог додатка у границама чл. 4 зависи од степена опасности, напора и трајања обављања тога нарочитог посла.

Члан 6

Упутства и објашњења за спровођење овог правилника даваће по потреби Претседник Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ у споразуму са Министром рада ФНРЈ.

Члан 7

Додатак по овом правилнику исплаћиваће се од 1. новембра 1948 године.

Бр. 21415

21 децембра 1948 године

Београд

Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ,

Борис Кидрич, с. р.

Министар-Претседник Комитета
за заштиту народног здравља

Владе ФНРЈ,

др Павле Грегорић, с. р.

Министар рада,

Љубчо Арсов, с. р.

15.

На основу члана 1 Уредбе о допуни Основне уредбе о припадностима савезних државних службеника, а на предлог Претседника Комитета за законодавство и изградњу народне власти Владе ФНРЈ, издајем

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ОСНОВНИХ ПЛАТА ЗА НОВО-
УВЕДЕНА ЗВАЊА У ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАР-
НОЈ СТРУЦИ

1. — За нововедена звања у дипломатско-конзуларној струци Уредбом о изменама и допунама Уредбе о дипломатско-конзуларној струци („Службени лист ФНРЈ“ бр. 3/49) одређују се основне плате у овим месечним износима, и то:

Ред. бр.	Звање	Основна плата
1	Аташе — — — — —	4.500
2	Трећи секретар — — — — —	5.000
3	Други секретар — — — — —	5.500
4	Први секретар — — — — —	6.000
5	Саветник II класе — — — — —	6.500
6	Саветник I класе — — — — —	7.000
7	Опуномоћени министар — — — — —	8.000
8	Амбасадор — — — — —	9.000

Новоодређене основне плате из претходног става укључују се у члан 3 под 19 Основне уредбе о припадностима савезних државних службеника на место досадашњих основних плата службеника дипломатско-конзуларне струке.

2. — Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 3324

31 децембра 1948 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ

и Министар народне одбране,

Маршал Југославије,

Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник

Комитета за законодавство и изградњу

народне власти Владе ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

16.

На основу члана 14 Уредбе о дипломатско-конзуларној струци издајем

НАРЕДБУ

О РАСПОРЕДУ ЗВАЊА ДИПЛОМАТСКО-
КОНЗУЛАРНЕ СТРУКЕ У ВРСТЕ

1. — Звања из члана 2 Уредбе о дипломатско-конзуларној струци за службенике ове струке у свим савезним организационим јединицама распоређују се:

у прву врсту:

амбасадор, опуномоћени министар, саветник I класе, саветник II класе;

у другу врсту:

први секретар, други секретар, трећи секретар;

у трећу врсту:

аташе.

2. — У смислу члана 12 Закона о државним службеницима, на предлог Министра иностраних послова, може се посебним решењем установљавати другачији распоред звања ове струке за поједине савезне организационе јединице.

3. — Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“ кога дана престаје важити Наредба о распореду звања дипломатско-конзуларне струке у врсте К. бр. 2932 од 2 октобра 1947 године („Службени лист ФНРЈ“ бр. 86 од 7 октобра 1947 године).

Бр. 3949

24 децембра 1948 године

Београд

Претседник,

Комитета за законодавство и изградњу
народне власти Владе ФНРЈ,

Едвард Кардељ, с. р.

17.

На основу тачке 4 Наредбе о државним (везаним) ценама пољопривредних производа издајем

РЕШЕЊЕ

О МАРЖАМА И ТРОШКОВИМА ОТКУПА ЛЕКО-
ВИТОГ БИЉА КОЈЕ СЕ ОТКУПЉУЈЕ ОД ПРОИЗ-
ВОБАЧА ОДНОСНО САКУПЉАЧА ПО ОДРЕЂЕ-
НИМ ДРЖАВНИМ (ВЕЗАНИМ) ЦЕНАМА

1. — За лековите биље које се купује од произвођача односно сакупљача по државним (везаним) ценама државна откупна предузећа зарачунаваће купцу на откупну цену следеће трошкове:

I. прописану шумску таксу према врсти биља;

II. 6% пореза на промет производа;

III. амортизацију теренске амбалаже од 0.50 динара за 1 кг.

IV. 3% марадинског кала на откупну цену;

V. трошкове пречишћавања од 0.40 динара за 1 кг биља; и

VI. маржу од 38% на везану откупну цену.

2. — Из марже одређене у ставу VI, тачке 1 свог решења покривају се сви трошкови од преузимања лековитог биља од произвођача односно сакупљача до продаје њихове франко утоварено у вагон, шлеп или брод утоварне станице односно превозно средство, уколико се односни производи не испоручују железницом или бродом.

Државна откупна предузећа, поред трошкова из предњег става, покривају из одређене марже и издатке за рационализацију пословања и подизања културног нивоа откупа и дистрибуције за Фонд руководства предузећа (чл. 2 Уредбе о трошковима откупних предузећа).

3. — Уколико државна откупна предузећа врше откуп лековитог биља посредовањем месних задруга или среских задружних пословних оазеа, уступе овима до 10% од марже одређене у ставу VI, тачке I овог решења и надокнадиће им све ефективне транспортне трошкове од откупног магацина до сабирне станице (магацина) државног предузећа.

4. — Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“, а примењиваће се од 1 марта 1948 године.

Бр. 22876

31 децембра 1948 године

Београд

Претседник

Привредног савета Владе ФНРЈ
и Савезне планске комисије,
Борис Кидрич, с. р.

18.

На основу чл. 3 Закона о инспекцији рада Централни одбор Савеза синдиката Југославије прописује

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ИЗБОРУ И РАДУ РАДНИЧКИХ ИНСПЕКТОРА

1) У тачки 3) додаје се нов, 2 став, који гласи: „У одељењу — погону где постоји синдикални пододбор бира се један помоћник радничког инспектора.“

Досадашњи други став постаје трећи.

2) Тачка 15) мења се и гласи:

„Радничког инспектора и његовог заменика као и помоћника радничког инспектора бирају сви радници, службеници и намештеници на исти начин на који се бира управни одбор подружнице односно пододбор. Избор спроводи управни одбор подружнице.“

Избор радничког инспектора и помоћника радничког инспектора потврђује надлежни повереник за радне односе радског односно среског народног одбора. Уколико повереник или Инспекторат рада сматра да раднички инспектор или помоћник радничког инспектора не испуњава своје дужности, може предложити управном одбору подружнице његово смењивање.“

3) Тачка 16) мења се и гласи:

„Раднички инспектор и помоћник радничког инспектора бирају се из редова најбољих стручних радника који добро познају услове и процес рада, а имају за то друштвене и моралне квалификације.“

Не може бити бирано за радничког инспектора и помоћник, радничког инспектора лице које по свом положају заступа управу предузећа или које је од управе предузећа задужено да по службеној дужности води бригу о спровођењу техничких и здравствено-техничких заштитних мера, као и о правилној примени прописа о уређењу радних односа“.

4) Тачка 17) мења се и гласи:

„Раднички инспектор и помоћник радничког инспектора, по правилу, врше своју дужност за време трајања радног времена.“

Раднички инспектор и помоћник радничког инспектора могу напустити радно место само онда, ако се њихова интервенција не може обавити ван редовног радног времена. У таквим случајевима обрачунава им се њихова редовна плата по учинку односно плата по времену.

Конференције и састанци радника, састанци комисија за заштиту рада, као и седнице управног одбора подружнице односно пододбора, које се одржавају у смислу прописа овог правилника, не могу се одржавати за време радног времена“.

5) Тачка 18) мења се и гласи:

„О избору радничког инспектора и помоћника радничког инспектора управни одбор подружнице дужан је извести управу предузећа и надлежни градски односно срески народни одбор или Инспекторат рада.“

6) Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 6013

4 јануара 1949 године

Београд

Претседник Централног одбора
Савеза синдиката Југославије,
Буро Салај, с. р.

Сагласан

Министар рада,

Љубчо Арсов, с. р.

С А Д Р Ж А Ј :

Страна

8. Закон о изменама и допунама Закона о општој државној контроли — — — — —	29
9. Закон о саглашавању прописа о прекршајима из савезних закона са Основним законом о прекршајима — — — — —	30
10. Закон о изменама и допунама Закона о обавезној служби медицинског особља — — — — —	32
11. Указ о проглашењу Фабрике стакла у Аранђеловцу за предузеће општедржавног значаја — — — — —	32
12. Уредба о изменама и допунама Уредбе о дипломатско-конзуларној струци — — — — —	32
13. Уредба о изменама и допунама Уредбе о висини доприноса за социјално осигурање и осталих социјалних доприноса радника, намештеника и службеника — — — — —	33
14. Правилник о специјалним додацима радницима запосленим у здравственим установама — — — — —	33
15. Наредба о одређивању основних плата за новоутедена звања у дипломатско-конзуларној струци — — — — —	35
16. Наредба о распореду звања дипломатско-конзуларне струке у врсте — — — — —	35
17. Решење о маржама и трошковима откупа лековитог биља које се откупљује од произвођача односно сакупљача по одређеним државним (везаним) ценама — — — — —	35
18. Правилник о изменама и допунама Правилника о избору и раду радничких инспектора — — — — —	36